

عنوان مقاله:

روش تحقیق تاریخی در علوم اجتماعی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی علوم رفتاری و مطالعات اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حبیباله طاهرپورکلانتری - دکترای مدیریت دولتی

علی مناهی - دانشجوی دکترای کارآفرینی - فناوری

ترکان تقی زاده لشنلو - کارشناسی ارشد کارآفرینی - عمومی

خلاصه مقاله:

تمام دانشهای موجود در دنیای بشری یک بعد تاریخی دارد و پژوهش تاریخی نیز یکی از شیوههای دانشاندوزی محسوب میشوند. دانستههای ما از گذشتهها به سایر علوم که به دنبال شناخت ماهیت پدیدهها هستند، کمک شایانی میکند تاریخشناس با تبیین تاریخی از مرزهای تاریخنگاری فراتر میرود و وقایع را تابع عواملی گوناگونی میداند. با این دیدگاه تاریخ نیز بهعنوان دانشی در خانواده دانشهای انسانی تجلی میکند که میتوان گفت نزدیکترین دانش به جامعهشناسی، علم تاریخ است. چون تاریخ بهنوعی آزمایشگاه پدیدههای اجتماعی است. دانش تاریخ موردی یا منفرد است و در اصطلاح به آن غیر تعمیمی یا تفریدی اطلاق میشود. معنای آن، این است که محقق تاریخ دورانی را در نظر میگیرد، حوادث آن را بهعنوان معلول مطرح میسازد و سپس در همان دوران عوامل را بازمیابد... هدف از مقاله موجود مطالعه ارتباط بین علوم اجتماعی و تحقیقات تاریخی است. تشابهها و تفاوتهای این دو موضوع بهعنوان دو علم از شاخه علوم انسانی بیان خواهد شد و چگونگی بررسی اصالت اسناد مورداستفاده در پژوهش تاریخی و همچنین فرآیند انجام تحقیق تاریخی در علوم اجتماعی موردبررسی قرار میگیرد

کلمات کلیدی:

روش تحقیق، روش تحقیق تاریخی، جمع آوری اطلاعات، علوم اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/512480>

